

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 3: neděle 2.10.2022

Tuto neděli nás všechna čtení povedou k přemýšlení o víře. Ne o souboru znalostí a pravidel, ale o živé důvěře v Boha. Tak jako se spoléháte na maminku nebo tatínka a věříte, že se o Vás ve všem postarají a všechno, co Vám řeknou, je pravda. Právě tak máme spoléhat na Boha. Nemáme se bát důvěřovat, i když všemu třeba nerozumíme. Děti přece často chodí s dospělými „za ruku“ i tam, kde to ještě neznají, kde nevědí, co je čeká. Ale spolehnou se na to, že maminka nebo tatínek to vědí a všechno bude dobré, když jdou spolu. Přesně takhle máme „jít za ruku“ s Bohem. I když nevíme, co nás v životě čeká, máme se prostě držet Boha. Všechny svoje radosti i starosti s Ním sdílet a věřit, že dokud jsme spolu, všechno dobře dopadne. Jak o tom vypráví dnešní úryvky z Bible, si povíme hned za chvíli. A pak nás ještě čeká vyprávění o jednom velmi oblíbeném světci, který má v následujícím týdnu svátek. Je jisté, že jemu se důvěru v Boha najít podařilo – a jeho odměnou je, že došel do nebe a už navěky se raduje v Boží blízkosti. Snad se to podaří i nám!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

V prvním čtení můžeme slyšet kousek z velmi starého spisu proroka Habakuka. Ústy proroka zní volání zoufalého člověka k Bohu. Stěžuje si: „Dějí se špatné věci, je jich víc a víc, já k tobě volám a ty mě, Bože, neslyšíš.“ Bůh ale odpovídá: „Neboj se, pamatuj si, co jsem ti slíbil, a počkej. Ještě není správná chvíle, ale časem přijde, a pak se všechno splní.“ Bůh tedy žádá od člověka důvěru v to, že všechno dopadne dobře, jen je třeba počkat na určený čas. I v žalmu mezi čteními se ozývá: „Nezatvrzujte svá srdce!“ Máme tedy zůstat pozorní a nechat se od Boha vést, ne se uzavřít do svých vlastních plánů. Nemáme si tvrdohlavě myslet, že můžeme Bohu radit, co je dobré. (Vždyť Bůh jako náš dobrý tatínek ví nejlépe, co nám prospěje. Dokonce i když my si zrovna myslíme něco jiného.) Ve druhém čtení pak slyšíme část přátelského dopisu svatého Pavla svému žákovi a spolupracovníkovi Timoteovi. Ten má na starost společenství křesťanů v městě Efezu. I Pavel Timotea vybízí, aby v sobě oživoval důvěru v Boha a byl nebojácný a odvážný i v nebezpečných situacích. Nejotevřeněji k nám ale o důležitosti naší víry – důvěry v Boha – mluví sám Pán Ježíš v evangeliu. Svým učedníkům totiž říká: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: ‘Vyrvi se i s kořeny a přesad’ se do moře!’, poslechla by vás.“ Hořčičné zrnko je maličké semínko. Naproti tomu moruše je celkem velký strom. Nikoho asi nenapadne přikazovat stromu, aby se přesadil do moře. Ale Ježíš nám chce vysvětlit, že i opravdu velké, možná přímo nepředstavitelné věci můžeme dokázat, když budeme Bohu věřit, že nám pomáhá.

4. 10. – památka svatého Františka z Assisi

V tomto týdnu oslavíme svátek svatého Františka, zakladatele řádu mnichů (neboli řeholních bratrů) františkánů. František žil kdysi dávno na přelomu 12. a 13. století v Itálii. Vyrostl v bohaté rodině a měl rád zábavu. Také se přidal k vojsku a dostal se do zajetí. Když ho ze zajetí vykoupili, František byl jako vyměněný – pochopil, že jeho cestou je služba Bohu a úplná chudoba. Všeho se vzdal, oblékl ty nejobyčejnější šaty a podle pokynu v jednom vidění začal vlastníma rukama

opravovat blízký zchátralý kostelík. Také lidem kázal o Pánu Ježíši. Začala se kolem něj vytvářet skupina dalších mužů, kteří chtěli sloužit Bohu v chudobě, tak jako on. František proto požádal papeže, aby novému společenství požehnal a uznal pravidla, podle kterých budou společně žít. Pravidla ale byla velmi přísná a František musel papeže přesvědčovat, že je vůbec možné je dodržet. Papež nakonec nový řád uznal a netrvalo dlouho a František spolu se svojí duchovní přítelkyní Klárou přidal i podobný řád určený pro ženy – klarisky.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Všechna nedělní čtení nás tentokrát nabádala k opravdové víře – důvěře v Boha. Důvěře, že nás Bůh vede po té nejlepší cestě a provede nás každým špatným obdobím i všemi starostmi. Jak se Ti daří důvěřovat Bohu? Když se něco nedaří, jak si představuješ. Když vidíš svoje vlastní chyby a jsi smutný z toho, co Ti nejde. Když Tě štve celý svět. Když se bojíš a nevíš, co bude dál... Dokážeš mít víru, že Bůh je pořád s Tebou a pomáhá Ti? Věříš Mu, že Tě dovede nakonec do bezpečí?

Jeden úkol pro starší z Vás: Františkánský řád má vztah i k našemu městu. Mohli jste se o tom dočíst třeba v srpnu v prázdninovém speciálu Ahoj děti!, který byl celý o poutích. Zkus zjistit, jakou souvislost františkáni a Jindřichův Hradec mají.

František Bohu uvěřil a chtěl se co nejvíc podobat Pánu Ježíši – v Jeho chudobě, v Jeho dobrotě a pomoci těm nejubožejším... Všeho se vzdal, nic svého neměl, ale nebál se pustit do odvážných věcí. Věřil, že když slouží Bohu a druhým lidem, všechno dobře dopadne.

Františkovou velikou radostí byla příroda. Chválil usilovně Boha za všechno, co na světě stvořil. Legendy vyprávějí, že si na oplátku jeho kázání chodila poslechnout i zvířátka. – A to je dnešní výtvarný úkol: Zkus nakreslit Františka, jak vypráví o Bohu zvířátkům. Obrázek pak dej v kostele na nástěnku.

Kromě omalovánky dnes přidávám i slova písně podle Františkovy modlitby.

Chvalozpěv stvoření sv. Františka

1. Nejvyšší a mocný, dobrý Pane, / tobě ať zní chvála, čest a dík. / Přísluší jen tobě, jehož jméno / člověk není hoden vyslovit.
2. Ať tě Pane, chválí všechna díla, / zvláště bratr slunce ve výši, / on je dárce života i světla, / je tvůj obraz, Bože Nejvyšší.
3. At' tě, Pane, chválí sestra luna, / všechny jasné hvězdy na nebi, / ať tě chválí svěží bratr vánek, / mraky, vzduch a každé podnebí.
4. At' tě, Pane, chválí sestra voda, / čistá, sloužící a pokorná, / ať tě chválí jasný bratr oheň, / jehož moci obává se tma.
5. At' tě chválí sestra matka země, / rodí pro nás trávu, plod i květ, / ať tě chválí trpící a tiší, / kteří s láskou umí odpouštět.
6. Ať tě chválí sestřička smrt těla, / které neunikne žádný tvor, / běda těm, kdo zemřou v těžkém hříchu, / šťastní, kdo v tvé vůli mají vzor.
7. Nejvyššímu, všemocnému Pánu / vzdejte čest a chválu veškerou, / dobrořečte s díky jeho jménu, / služte jemu s velkou pokorou.

